

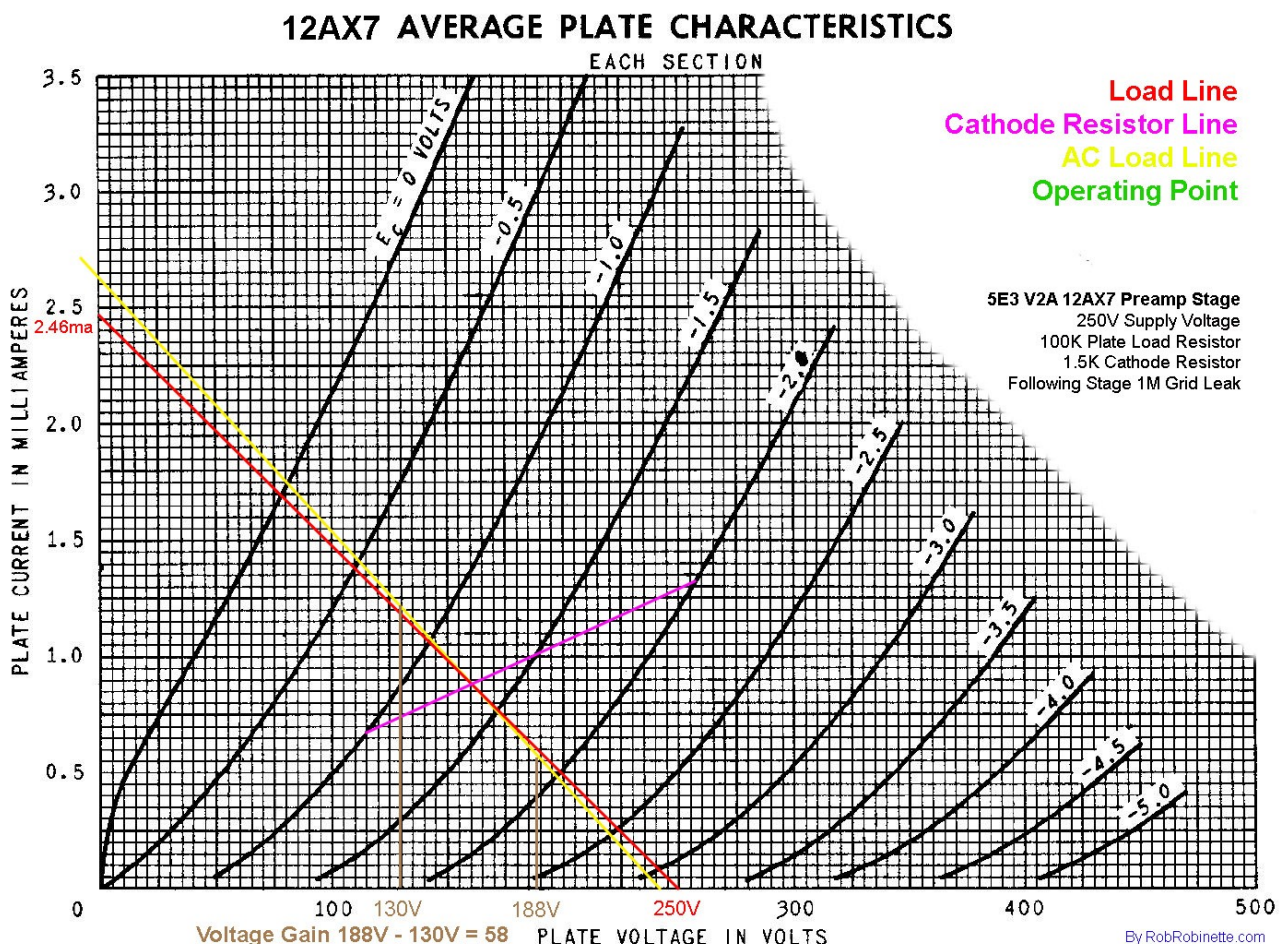
Most meghúzzuk az AC munkaegyeneset a diagram alján látható 250 V-tól a bal oldali 2,73 mA-ig.

Most jön a trükkös rész. Az AC munkaegyeneset balra kell tolni, amíg az nem metszi a munkapontunkat (az eltolt vonal az ábrán sárga színű). Ez könnyen megtehető bizonyos programokban, például az Adobe Photoshopban, de mások, például az Irfanview nem teszik lehetővé. Tartsa az AC munkaegyenes meredekségét változatlanul, csak csúsztassa azt balra. Rajzolhat egy második a munkaponton átmenő váltakozó áramú munkaegyeneset az elsővel párhuzamosan.

Minél nagyobb a következő áramkör terhelése, annál meredekebb lesz az AC munkaegyenes, ami csökkenő a feszültségerősítést jelent.

Megjegyzés: Mivel az 5E3 V2A fázishasítója egy „utánhúzott” (bootstrapped) katodin fázishasító, aminek bemenő impedanciája sokkal nagyobb (körülbelül 10M), mint a fentebb számított 1056KOhm, ezért a valódi AC terhelési vonal nagyjából megegyezik a DC munkaegyenessel ebben a példában. . Ez azért van így, mert a fázishasító rácsának jele a megjelenik az 56K-s ellenálláson is. Ez a megoldás csökkenti a rácslevezető ellenálláson folyó áramot, ami nagymértékben csökkenti a V2A erősítő fokozatának terhelését.

A feszültségerősítés



A munkaponti rácsfeszültség -1,3V. A munkaponttól 0,5 rácsfeszültséggel balra illetve jobbra lépve a sárga váltakozó áramú munkaegyenes mentén (arany vonalak), majd levetítve ezeket a vízszintes tengelyre megkaphatók az anódfeszültségek: -0,8V rács = 130V anód feszültség. -1,8V rács = 188 anód feszültség. $188V - 130V = 58$ -as feszültségingadozás, tehát 1V rács feszültség változás